

Τὸ φυτὸν ἀνάγυρος (II), δ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βρουμουξ'λεά* τοπων. Ἡπ.

βρωμοξυλεά (II) ἡ, Ἰων. (Κρήν.) κ. ἄ. *βρουμουξ'λεά* Μακεδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ξυλεά*.

Βρωμόξυλο, II, δ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βρουμουξ'λεές* τοπων. Μακεδ.

βρωμόξυλο τό, σύνηθ. *βρουμόξ'λου* Β.Εὔβ. Ἡπ. Μακεδ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ξύλο*.

I) Τὸ φυτὸν ἀνάγυρος (II), δ ἰδ., Ἡπ. Μακεδ. κ. ἄ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βρωμόξυλο* Πελοπ. (Γορτυν.) *Βρουμόξ'λα* Β.Εὔβ. II) *Ξυλοκόπημα* ἰσχυρόν, δαρκὸς δυνατὸς σύνηθ.: Φρ. *Ἐφαγε βρωμόξυλο* ἡ τοῦ ὄωσα *βρωμόξυλο* ποῦ θὰ τὸ θυμᾶται γιὰ πάντα. Τοῦ τραυίξα *ἔνα βρωμόξυλο* ποῦ θὰ τὸ θυμᾶται *χρόνια* Εὔβ. (Αὐλωνάρ.) Συνών. *βρωμοξυλεά* (II). Πβ. *βρωμο* - 6.

βρωμοοικογένεια ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *οἰκογένεια*.

Οἰκογένεια κατωτάτης κοινωνικῆς καταστάσεως, πρόστυχη, φαύλη: *Μὴ παίρνῃς κορίτσι ἀπὸ βρωμοοικογένεια*.

βρωμόπαιδο τό, σύνηθ. *βρωμόπαιδον* Πόντ. (Κερασ.) *βρουμόπιδον* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *παιδί*.

1) Παιδί ἀκάθαρτον καὶ δυσωδίαν ἀποπνέον Πόντ. (Κερασ.) 2) Παιδί ἀνάγωγον, ἀγυιόπαις σύνηθ.: *Τὰ βρωμόπαιδα ἀναστάτῳσαν τὴ γειτονιά*. 3) Παιδί ἡθικῶς διεφθαρμένον σύνηθ.: *Ἐνα βρωμόπαιδο εὐκόλα παρασέρτει 'ς τὸ κακὸ ἔν' ἄλλο*.

βρωμόπαννο ἡ **βρωμοπάννι**, ἰδ. *βρωμο* - 2.

βρωμοπαππαδιά ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *παππαδιά*.

Ἐντομον πρασίνου χρώματος δύσσομον.

βρωμόπελ-λος, ἰδ. *βρωμο* - 6.

βρωμοπεταλίδα ἡ, Ζάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *πεταλίδα*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. Ὁρολογ. Δημῶδ. 1,10.

I) Ὁξουσα φλύκταινα τοῦ δέρματος ἀνθρώπου. 2) Τὸ φυτὸν ἱπποκρητῆς ἡ μονοπυριτώδης (*hippocrepis unisiliqua*) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (*papilionaceae*), βότανον ἱαματικὸν τῶν φλυκταινῶν τοῦ δέρματος. [*]

βρωμόπετρα ἡ, Κρήτ. (Κασιδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *πέτρα*.

Λίθος ἀναδίδων ὁσμὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς πυρίτιδος.

βρωμοπήγαδο, ἰδ. *βρωμο* - 2. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βρωμοπήγαδο* Ἀττικ. Ἡπ. Εὔβ. Πελοπ. (Μάν.) *Βρουμοπήγαδον* Μακεδ. Στερελλ. (Παρνασσ.) *Βρωμοπήγαδα* τά, Πελοπ. (Γύθ. Λακων. Μάν.)

βρωμοπήγαδος ὁ, Κωνπλ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρωμοπήγαδο*.

Στοιχειὸ πηγαδιοῦ.

***βρωμοπηλακιά** ἡ, *βρωμοπηλατὰ* Κύπρ. *βρωμοπηλατὰ* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ **πηλάκι* ἐκ παλαιοῦ τινος οὐσ. **πηλάξ*, ὅθεν καὶ τὸ ἀρχ. *προπηλακίζω*.

Δυσώδης πηλός, βόρβορος. Συνών. *προπηλιά*.

βρωμοπηλιά ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ **πηλεά* ἡ *πηλός* καὶ τῆς καταλ. - *ιά*.

**Βρωμοπηλακιά*, δ ἰδ.

βρωμοπηλιάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρωμοπηλιά*.

Ἀποπνέω δυσωδίαν βορβόρου: *Βρωμοπηλιάζει ὁ δοῖρος*.

βρωμοπόδαρα, ἰδ. *βρωμο* - 2.

βρωμοπόδης ἐπίθ. (Ν'Εστ. 22,1641).

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *πόδι*.

Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῦ βρωμοῦν τὰ πόδια.

βρωμοπορδαλαῖς ὁ, ἐπίθ. Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* καὶ *πορδαλαῖς*.

Ἀνθρωπος συνεχῶς ἀποπερδόμενος καὶ δυσωδίαν ἀποπνέων.

βρωμόπουλλο, ἰδ. *βρωμο* - 3.

βρωμόπρασο τό, Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *πράσο*.

Φυτόν τι.

βρωμορρίγανη ἡ, Στερελλ. (Καλοσκοπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ρίγανη*.

Ἀγριόχορτον παράσιτον.

βρωμόρριζα ἡ, ἀμάρτ. *βρουμόρρ'ζα* Θεσσ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ρίζα*.

Τὸ φυτὸν ἀγριοκέχρι 2, δ ἰδ.

βρωμορρούδι τό, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ρούδι*.

Χόρτον ἐδώδιμον.

βρωμορρουθούνης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. *βρωμορρούνα* Μύκ. *βρωμαρρούνα* Σῦρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρωμα* (ἡ) καὶ *ρουθούνη*.

Βρωμομύτης, δ ἰδ.

βρώμος ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) Καπ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. Σύμ. κ. ἄ. *βρώμους* Μακεδ. Σάμ. κ. ἄ. *βρώμο* Ἀπουλ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *βρώμος* = δυσωδία τῶν ζώων ἰδίως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀχείας. Περί τῆς λ. ἰδ. καὶ ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 27 (1915) 344 κέξ.

I) Κακὴ ὁσμὴ, δυσωδία Ἀπουλ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Καπ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Μακεδ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. Σάμ. Σύμ. κ. ἄ.: *Ἡβγαγε ἔνα βρώμο* Κρήτ. *Ἐτὸ βοταμὸ 'χουνε ριμένο ἔνα φοπισμένο σκύλλο καὶ δὲ βορεῖ κῆνεις νὰ σιμώσῃ ἀπὸ τὸ βρώμο* Κρήτ. *Ἀσ' σὸ βρώμον 'κ' ἐπόρεσαμε νὰ δᾶβαίνωμε* (ἀπὸ τὸν β. δὲν μπορέσαμε νὰ περάσωμε) Τραπ. Πολ-λὺς *βρώμος ἔρχεται 'ποντᾶει χαμαὶ* Κύπρ. || Ἀσμ.

Νὰ σέ 'χαμε 'ς τὸν πόλεμο, 'ς τοῦ μπαρουτιοῦ τὸν [βρώμον,

τοτεσιὰ νὰ θώρεια τῆς γνώσεως σου τὸν δρόμον

Κῶς. β) Μεταφ. πρᾶξις κακὴ, αἰσχροὶ Κύπρ. Συνών. *βρωμοδουλειά* Β 1. 2) Σκώληξ τις Κρήτ.

Πβ. *βρώμα* (ἡ).

